

Vita a messiás eredetéről

Itt jár Jézus köztünk és mégis vita van. Vannak, akik elhiszik, vannak, akik a Biblia szerint érveket hoznak fel, hogy nem lehet Ő. Még tárgyalás is lenne, ha Nikodémus nem „menti” meg. Nincs tárgyalás, nincs válasz, csak „mindnyájan hazamentek”. Olyan az eset, mint egy régi-régi történet. Régi, igaz, szerencsés végű.

Nem is gondolnánk, hogy ma ez megtörténik. Pedig, nap nap után lezajlik. Hányszor történik meg „nyugaton”, hogy le akarják venni a keresztet a templomról? Hányszor történik, hogy a templom helyén más intézmény van? De itthon is ez van. Hányszor történik meg, hogy a hitünket meg kéne vallani, tenni valamit érte, de csak hallgatunk? Aztán elmúlik a helyzet, és mi meg megyünk tovább... Pedig csak el kéne menni a templomba, vagy csak keresztet vetni előtte, mikor ott járunk. Vagy csak imádkozni evés előtt, de itt hitetlenek vannak... Nem botránkoztatjuk meg őket...

Hol van a hitem? Hol van a szeretetem? Hol van Jézus? Pedig itt van bennem. Itt! Csendben néz és vár. Én meg... Hát ne feledjük, hogy bennem van az Úr. Bennem, csak meg kell vallanom! Minden nap, mindig. Nem nagy tettekkel, csak keresztényként kell élni! Egyszerű, de mégsem... Vagy mégis? Nem felejttem el, Uram, hogy itt vagy bennem, én meg benned. Ennyi így szilveszterkor, mikor elfeledtelek volna. De szóltál. KÖSZÖNÖM, URAM!

Schindele Antal, Székesfehérvár